

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

III. An aliquæ creaturæ fuerint vel esse potuerint ab æterno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

talis possit simul cum Deo concurrere ad creationem aliquius rei? Resp. probabile videri, hoc fieri posse, tum quia nulla videtur in hoc reperiri contradictio, tum quia de facto verba prolata à sacerdote concurrunt instrumentaliter physice (vt supponimus ex tractatu de Sacramento) ad consecrationem hostiæ, seu ad productionem corporis Christi in hostiâ; quæ quidem productio (vt docet Conc. Tridentinum) fit per conuersionem totius substantiæ panis in substantiam corporis Christi, ad quam conuersionem non minor potentia requiritur quam ad creationem.

SECTIO III.

An aliqua creatura fuerint, vel esse potuerint ab eterno.

Q uod ad primam propositæ quæstionis partem, dicendum, fide catholica credendum esse, neque mundum neque vllam creaturam fuisse ab æterno, sed omnia, quæ sunt vel fuerunt durationis suæ initium habuisse.

Probatur 1. ex scriptura. Gen. 1. *In principio creauit Deus caelum, & terram;* quo loco per hanc vocem (*In principio*) S. Ambr. in Hexaëmer. lib. 1. cap. 3. & S. Aug. lib. 11. de Ciuit. cap. 6. & alij communiter intelligunt initium temporis. Prou. 8. *Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret;* S. Ioan. 17. *Clarifica me, tu Pater, apud te ipsum, claritate, quam habui prius, quam mundus esset, apud te.*

Probatur 2. authoritate Conc. Later. sub Innocentio III. cap. 1. vbi expressè definitur, quod *Deus ab initio temporis vtramque de nihilo condidit creaturam, spirituales & corporales: angelicam scilicet & mundanam.*

Porro quamuis hæc veritas certissima sit, nec de illa dubitare vlli catholico liceat; est tamen id verum (quod rectè docuit S. Thomas quæst. 46. art. 2.) nullâ ratione naturali

naturali probari posse demonstratiuè, mundum hunc aliquod in tempore habuisse initium, nosque id non nisi ex diuina reuelatione cognoscere certo posse.

Iam quod spectat ad secundam quaestionis propositae partem; an scilicet mundus aut aliqua creatura ab aeterno produci potuerit; varia sunt super hacre Theologorum sententiae: quidam enim absolute id negant; alij è contra omnino affirmant; alij autem medià vià incedentes, existimant eas res, quae habent esse permanens & fixum, potuisse ab aeterno produci; quae verò successiuum & fluens, non potuisse: alij denique omnium probabilissimè opinantur (quod & S. Doctor innuere videtur supra in resp. ad 8.) nullam implicare contradictionem; ac proinde potuisse ab aeterno mundum produci quoad eas res, cum quarum aeterna duratione non sit coniunctum infinitum actu; quoad alias verò, non potuisse; eo quod infinitum actu in creatis rebus esse non possit, secumque inuoluat contradictionem.

CAPVT II.

De creatione Angelorum eorumq; natura.

Angelos, hoc est substantias quasdam spirituales existere, nō modò fides catholica docet, scripturae q; sacrae innumeris propè in locis testantur (vt ex infra dicendis patebit) sed etià ipsa ratio naturalis suggerit; siquidem multi ex Philosophis ethnicis, licet nullà fidei luce illustrati, solo tamen rationis ductu id agnouerunt; vnde Tertul. in apolog. cap. 22. & S. Cyprianus Lib. de Idolorum vanitate Socratem & Platonem ita existimasse afferunt, quod & S. Augustinus Lib. 2. de Ciuit. cap. 14. de Labeone & alijs ethnicis testatur. Certè Aristot. Lib. 8. Physicorum & 12. Metaphysicorum id ipsum argumentando colligit, praesertim ex orbium coelestium

H

lestium

lestium motu & agitatione, quorum conuersionibus ad perpetuitatem concitandis & gubernandis necessarium existimauit, aliquas præesse substantias spirituales ab omni corporum concrectione abstractas & separatas.

Vnde mirum est Sadducæos (vt Actorum 23. refertur) in illam hæresim vel potius cæcitatem incidisse, vt neque Angelum neque spiritum esse crederent, præsertim cum aliunde quinque libros Moysis tanquam canonicos reciperent, in quibus tamen tam crebra & manifesta sit Angelorum mentio.

Cæterum nomen Angeli, quod à Græco verbo ἀγγέλλειν (id est nunciare) deriuatur, ex communi vsu tum scripturæ tum Ecclesiæ significat, creaturas illas spirituales; quæ idcirco tali nomine nuncupantur, quòd sæpius à Deo mitti dicantur ad mandata diuina hominibus significanda: quo etiam sensu per quamdam similitudinem sacerdotes in aliquibus scripturæ locis Angeli appellantur, eo quòd illorum officium præsertim sit Dei voluntatem hominibus nunciare & declarare.

SECTIO I.

Quandonam Angeli creati sint.

Supponimus 1. tanquam fide catholica certissimum, Angelos à Deo creatos esse. Id patet ex scriptura. Pl.

148. Vbi postquam Dauid Angelos aliasque creaturas ad laudandum Deum inuitauit, de illis omnibus pariter subiungit: *Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt;* quo Psalmistæ testimonio hanc veritatem probat S. Aug. Lib. 11. de Ciuit. cap. 9. & ad Coloss. 1. *In ipso condita sunt vniuersa in celis, & in terra, visibilia & inuisibilia, siue Throni, siue Dominationes, siue Principatus, siue potestates: omnia per ipsum, & in ipso creata sunt.*

Supponimus 2. eadem fide certum esse Angelos non fuisse creatos ab æterno; cum nulla omnino creatura fuerit ab æterno, vt supra probatum est, & probari insuper